

WWW.POAFRICE.COM

WWW.POAFRICE.COM

EXPEDIČNÍ DENÍK – JAR 2011

18.11. – 1.12.2011

PÁTEK 18. LITOPADU 2011, PRAHA

Předem si domlouváme schůzku kolem 13 hodiny na pražském letišti Ruzyně. Odlet letadla společnosti Emirates do Dubaie je odsud pravidelně v 15:20 hod. Martina mě vyzvedává v Klášterci a na letiště přijíždíme tedy společně. Zde už čeká Kačka, se kterou se setkáváme před terminálem. Gate je otevřen a proto hned balíme kufry do fólie. Tady se setkáváme s Rostou. Jako poslední přichází Milan. Šnek k odbavení se prodlužuje. Díky požadavku na asistenci však dostáváme přednost před ostatními a jsme odbaveni u přepážky první třídy. Vše probíhá jako po másle.

Po 15 hodině přichází Boarding Time a řadíme se u poslední kontroly. Zde je důkladnému zkoumání podroben můj kufr a následně mi je security službou ruzyňského letiště zabaven Jetboil. Dodnes je mi záhadou, proč vaříč bez plynové kartuše neprošel kontrolou. V 15:20 se tedy pravidelný let pohybuje po ploše letiště ke startovací dráze, aby se s námi vznesl nad těžká šedá mračna, která už několik týdnů drží Čechy pod mlhavou pokličkou.

SOBOTA 19. LISTOPADU 2011, DUBAI, JOHANNESBURG

Po půlnoci dubajského času zastavujeme u příletové haly letiště. U letadla již čeká další asistence a nevystupujeme tedy se zbytkem letadla, ale jsme od druhých dveří odvezeni přímo k odletové hale. Čeká nás pár hodin čekání na letišti. Let do Johannesburgu je plánovaný na 4:40 hod. Zatímco Martina s

WWW.POAFRICE.COM

EXPEDIČNÍ DENÍK - JAR 2011

18.11. - 1.12.2011

Rostou čekají v prostoru s asistencí, já, Milan a Kačka se postupně střídáme ve zkoumání obchůdků na letišti.

Po čtvrté hodině ráno se otevírá Gate a a čekáme na Boarding Time. Z Dubaie do Johannesburgu letíme Airbusem A 380-800, tedy současným největším nejluxusnějším dopravním letadlem světa. Dva lety už s ním mám za sebou, a proto se na něj opravdu těším. Zvlášť po tom „létajícím autobusu“ B-737, kterým letíme z Prahy. Letadlo do Joburgu je plné jen asi ze tří čtvrtin. Proto nám letuška doporučuje se trochu rozsadit a mít pro sebe více sedadel pro ještě větší pohodlí během osmihodinového letu.

Na OR Tambo International Airport přistáváme krátce před jedenáctou hodinou dopoledne. U dveří letadla čeká další asistent, který nás během několika minut protahuje vším odbavením a nemusíme tedy opět čekat ve frontách. Na letišti po vyzvednutí zavazadel měníme peníze a nakonec vyzvedáváme zamluvené auto. Jsem trochu zklamáný. Původní objednávka zněla na Nisan Livina, ale dostáváme Renault Scénic. Snad to s námi ten Francouz zvládne. Čekají ho prašné a místy i dost krkolomné cesty národními parky, navíc s plnou zátěží.

Po poledni už uháníme po dálnici mezi Johannesburgem a Pretorií a nakonec uhýbáme na Rustenburg, kolem kterého míříme do prvního národního parku naší cesty - Pilanesberg NP. Z letiště je to asi jen 200km, což je v JAR nicotná vzdálenost. Zde se ubytujeme na 2 noci. Stavíme náš velký stan, který zabírá přesně polovinu váhy mého kufru. Nebýt jeho, váží můj kufr jen 10 kg. Zbytek dne odpočíváme po cestě, podnikáme společnou večeři v místní restauraci a nakonec nakupujeme nezbytné potraviny a pití v malém krámku v kempu. Spát jdeme už před 8 hodinou večer a většina osazenstva stále napůl nevěří mé informaci o čase vstávání...

NEDĚLE 20. LISTOPADU 2011, PILANESBERG NP

Vstáváme v 5 hodin ráno. Takhle pozdě už během cesty budeme vstávat až poslední den, kdy už nebude kam spěchat. Proč tak brzy? S prvními paprsky slunce se otevírají brány parku. Není ještě horko a tak je možné spatřit velké množství zvěře, než se všechna ukryje před horkem do stínů stromů a křovisek. Rozhoduji se rozdělit den na tři části. Dopoledne navštívit park. Přes poledne si odpočinout, nakoupit v nedlekém Moogwase a po 15 hodině se opět vydat do parku.

Naše první cesta parkem vede rovnou k Pilanesberg Center. Bývala tu příjemná restaurace a krámk se suvenýry. Bohužel tu zjišťujeme, že se celý objekt rekonstruuje a je tu prázdné. Jen u napajedla za budovou se pase pár pakoňů. Vydáváme se tedy k Manakwe Dam. V parku je rušno a kolem rozhledny nad vodní hladinou tedy napoprvé jen projíždíme a necháváme si její návštěvu na později. Míříme k Fish Eagle Picnic Site. Tady odpočíváme, kocháme se pohledem na jezero, svačíme a já tu lovím svou první africkou kešku. Pak se vydáváme na druhý pokus návštěvy vyhlídky. Tentokrát je tu méně lidí. Pozorujeme tu snovače, krokodýly a spoustu ptactva. Je tu ukrytá další keška... tu se nám ale najít nedaří. Během celého dopoledne v parku vidíme také spoustu impal, zeber

WWW.POAFRICE.COM

EXPEDIČNÍ DENÍK - JAR 2011

18.11. - 1.12.2011

a pakoňů. Několik orlů posedává na stromech kolem jezera a také tu poletuje několik rybaříků.

Polední odpočinek začíná přejezdem z parku do nedalekého Moogwase. Zde se nachází větší obchodní centrum se Sparem. Do třetí hodiny pak odpočíváme v kempu. Poté opět vyrážíme do parku. Tentokrát se rozhoduji pro okruh kolem místní hory. Na trase je jeden Picnic Site a jeden Hide u Malatse Dam. Na Manyane Picnic Site je mrtvo. Je tu ale ukryta další keška. Cestou k Malatse dam potkáváme prvního slona a u jezera další dva. Zatímco ostatní pozorují jezero, poslouchají zvuky hrochů ukrytých za rákosím a odpočívají, lovím já poslední kešku v Pilanesbergu. U auta pak trávíme asi 15 minut focením zvědavých kočkodanů. Na zpáteční cestě k bráně parku navštívujeme ještě naleziště z doby kamenné. O kousek dál se nachází malé jezero Tilodi. Tady se nám na chvíli otevírá pohled na první nosorožce naší cesty a také poprvé vidíme ze vzdálenosti asi 15m hrochy. Večer do setmění trávíme v kempu grilováním a před osmou už usínáme za zvuků blížící se bouřky.

PONDĚLÍ 21. LISTOPADU 2011, PŘEJEZD DO MARAKELE NP

Ráno se probouzíme do bouřky. Z nebe se řítí tlusté provazce vody a je tedy nutné svolat válečnou poradu. Je důležité rozhodnout, zda přečkáme ještě jeden den v Pilanesbergu a nebo zabalíme stan v dešti a mokrý ho převezeme do Marakele NP a budeme tak riskovat, že nám při přetrvávajícím dešti promokne. Nakonec většina hlasuje pro přejezd. Chvíli čekáme, zda se déšť trochu uklidní, ale nakonec se s Rostou rozhodují pro radikální řešení. Svlékáme se do trenek a balíme v lijáku.

Čeká nás krátký přejezd do Marakele, který trvá jen asi 1,5 hodiny. Cestou na silnici potkáváme hromadnou autonehodu asi 4 aut. U Thabazimbi se dostáváme mezi kopce a o ty se zastavují i dešťová mračna. V Marakele NP, který leží jen asi 3km za Thabazimbi vyřizují nutné wildkarty a ubytování na další dvě noci. Opět už svítí slunce a stan po postavení rychle vysychá. Vydáváme se nejprve na nákup do města. Holky si tu kupují rychlovarnou konvici a já poprvé tankuji plnou nádrž. Benzín vychází asi na 10.89 ZAR za litr, tedy asi 25.50 Kč s čímž jsem počítal a jsem tedy spokojený. Jen spotřeba auta je zatím asi o 2-3 litry větší, než by se mi líbilo.

Odpoledne podnikáme první kolečko v parku. Park v Marakele je rozdělen na dvě části. Já jim říkám klidná a divoká. V té klidné se nachází kemp, který nemá plot a je jen ohraničen kůly. Nedaleko se nachází napajedlo a je tak možné pozorovat zvěř přímo od stanu. V této části parku se nachází jen zvířata, která na člověka většinou neútočí, tedy pakoně, impaly, buvolci, zebry, prasata, žirafy, pštrosi a nosorožci. Ti jsou tu největší podívanou během většiny stmívání. První večer ale k napajedlu nepřicházejí. Ve druhé části parku jsou pak i šelmy a od té klidné je oddělena tunelem s bránou. Nachází se tu také hory s vyhlídkami do okolí. Pro dnešek ale navštívujeme jen ptačí pozorovatelnu v klidné části. Poté grilujeme a se setměním odcházíme spát. V noci navštívují kemp pakoně a zebry. Jejich zvuky a pobíhání dělají z noci zajímavé dobrodružství. Po stěnách stanu se

WWW.POAFRICE.COM

EXPEDIČNÍ DENÍK - JAR 2011

18.11. - 1.12.2011

pohybují stíny pakoňů. Ze stanu se svítilnou vylézám sám a nadšeně celou tu podívanou pozoruji.

ÚTERÝ 22. LISTOPADU 2011, MARAKELE NP

Brána parku v Marakele se otevírá až v 7 hodin ráno. Vstáváme tedy na šestou a vyčkáváme, až budeme moci vyrazit. V plánu je návštěva divoké části parku a především hor. Hlavním bodem cesty je vyhlídka Lenong View, která se nachází na jednom z nejvyšších a nejvzdálenějších kopců. Cestou moc zvířat nevidíme. Pár pakoňů a zeber, několik paviánů.

Výjezd na kopec připomíná svou povahou silnice někde v nehostinné části Jižní Ameriky. Z jedné strany je totiž pořádný sráz dolů a přestože tudy jedu již po několikáté, neumím si představit, že bych tu potkal auto v protisměru. Všichni jsou touto scénérií překvapeni a těch několik minut výjezdu vládne v autě zvláštní napjaté ticho. Výhledy z Lenong View jsou nádherné. Cestou zpět potkáváme před branou do klidné části trojici slonů. V klidné části parku potom obědváme na malém Picnic Site nedaleko kempu, kam se nakonec ubíráme přes polední horko na odpočinek. Ženská část posádky tráví svůj volný čas s rychlovarnou konvicí a čajem, mužská spí ve stanu.

Po jedné hodině odpoledne si dáváme studenou sprchu a vyrážíme opět do parku. Na cestě se nám konečně podaří objevit odpočívající stádo asi sedmi nosorožců. Ti se pak před setměním konečně ukazují u napajedla, takže je s úžasem pozorujeme od stanu. Než se úplně setmí, dojdou asi na patnáctimetrovou vzdálenost od kůlů kempu. Tahle podívaná je hlavním lákadlem Marakele a jsem rád, že se nám poštěstilo ji zažít.

STŘEDA 23. LISTOPADU 2011, PŘEJEZD DO DRAČÍCH HOR

Tento den nás čeká nejdelší trasa naší expedice. Přejezd z Marakele NP do Graskopu v Dračích horách je dlouhý asi 580 km a vede převážně po menších silnicích, na kterých nakonec potkáváme navíc ještě několik uzavírek a objížďek. Vyrážíme tedy v 7 ráno s prvním otevřením brány parku. Kolem poledního tankujeme plnou nádrž v malém městečku kdesi nedaleko Polokwane, kde všichni obědvají specialitu místních rychlých občerstvení v síti benzínových pump – zapečené maso v listovém těstě. Mě zatím černocho u stojanu tankuje, myje okna a nakonec mě během kontroly pneumatik straší tím, že máme možná píchlé kolo. Čtvrt hodiny ho polévá vodou s jarem, ale bublinky se nikde neobjevují. Nakonec se našťestí tahle domněnka nepotvrzuje.

Od Polokwane do Graskopu cestu lemují nekonečné vesničky a malá města. Je to zajímavá podívaná pro turisty. Banky a obchůdky v plechových boudách, desítky kilometrů dlouhé silnice bez jediné zatáčky, stádečka krav přecházející silnici a typický ruch všude kolem.

Po sedmi hodinách jízdy přijíždíme konečně do Graskopu. Přivítá nás tu hustá mlha, která se sráží na všem kolem. Ta je pro tuto oblast typická. Graskop se totiž nachází na samém okraji Blyde River Canyonu a o jeho hranu se tu zaráží

WWW.POAFRICE.COM

EXPEDIČNÍ DENÍK - JAR 2011

18.11. - 1.12.2011

veškerá oblačnost. Vše navíc umocňuje deštný prales v údolí kaňonu. Stavíme tedy stan, doplňujeme zásoby potravin v Graskopu a zbytek dne odpočíváme po dlouhé cestě. K večeru pak zkusíme místní internet. Na recepci kempu stojí model počítače z roku 1995 s připojením o rychlosti odpovídající stejnému ročníku. Minuta použití stojí 1 ZAR, tedy asi 2.50 Kč. Přestože to chce tedy hodně trpělivosti, každý z nás tu chvilku komunikuje se svým světem doma.

ČTVRTEK 24. LISTOPADU 2011, DRAČÍ HORY

Vstáváme již ze zvyku velmi brzy ráno. Počasí se od včerejšího dne nezměnilo a mlha má dnes navíc podle předpovědi doplnit déšť. V plánu je udělat okružní jízdu po okolních přírodních pozoruhodnostech.

Prvním takovým místem na trase je The Pinnacle. Jedná se o takový skalní výčnělek v kaňonu ve tvaru prstu. U něj se navíc nachází malé vodopády George. Mlha nám ale z Pinnaculu odhaluje jen jeho kontury a o vodopádu si děláme jen mlhavé představy.

Na God's Window, tedy druhé zastávce cesty, ani nezastavujeme. Jedná se totiž o vyhlídku do kraje pod kaňonem a dokážete si jistě představit, jak to v mlze s takovými vyhlídkami je.

Třetí zastávkou jsou vodopády Berlin Falls. Ty se nacházejí několik málo kilometrů od hrany kaňonu a mlha se sem naštěstí zatím nedoplazila. Kocháme se tak konečně nějakým výhledem a podnikáme první nájezdy na místní tradiční tržnice.

Posledním plánovaným bodem cesty je největší a nejznámější přírodní úkaz v okolí - Three Rondavels s výhledem do údolí Blyde River Canyon, který je třetím největším kaňonem na světě. Samozřejmě je tu opět mlha. Přesto je pohled od zábradlí vyhlídky zajímavý. Málokdy se Vám podaří dívat se do absolutního bíla. Je to až neuvěřitelné. Za zábradlím je prostě bílé nic a ticho, jako by celý kaňon někdo smazal. Lovím tu tedy aspoň ukrytou kešku a vydáváme se na zpáteční cestu do Graskopu.

Zde se zastavujeme u Holandána v krámku se suvenýry. Na předchozí cestě jsem tu udělal největší nákup a i letos je krámkem plný neuvěřitelných věcí. Já však hledám hlavně pštrosí vejce s podstavcem, které by se hezky vyjímalo v mé „expediční knihovně“. Od majitele krámku se nakonec dozvídám, kde se nacházejí další pěkné vodopády - Lisbon Falls. Znam je jen z fotek, a protože jsou na jiné silnici, než po které jezdí většina turistů a na které se nacházejí všechny významné pomátky, nemohl jsem na ně nikdy narazit. Odpoledne tedy nasedáme opět do auta a vyrážíme k Lisbon Falls, abychom si zvedli náladu po mlhavém ránu. Lisbon Falls jsou jedny nejhezčích vodopádů, které se v okolí nacházejí. Podnikáme tu další nájezdy na tržnice a nakonec se ubíráme na odpočinek do kempu. Mužská část tráví večer u kulečnickového stolu a holky, jako již tradičně, u rychlovarné konvice nad šálkem čaje.

Před zavřením recepcy se rozhoduji prohodit pár slov s majitelkou kempu a nakonec se rozmyslím pro zamluvení jedné z nabízených chat na poslední večer naší cesty. Budeme tak moci v klidu vše zabalit, vyklidit auto a pořádně si před cestou odpočinout.

WWW.POAFRICE.COM

EXPEDIČNÍ DENÍK - JAR 2011

18.11. - 1.12.2011

PÁTEK 25. LISTOPADU 2011, PŘEJEZD DO SATARY V KRUGER NP

Ráno se budíme stále do mlhy. Stan tedy balíme mokrý a v Sataře bude nutné ho vysušit. Vstupní brána v Orpenu je od Graskopu vzdálená asi jen 175km a jsme tu tedy za dvě hodinky klidné jízdy. V Orpenu potom tankuji plnou, aby nám benzín vystačil na celou cestu parkem a vyřizují permit pro vjezd do Krugeru.

Od brány v Orpenu do kempu v Sataře je to asi 50 km a cesta nám zabírá asi dvě hodiny díky pozorování zvěře. Zde objednávám Camping Site na dvě noci a stavíme stan. Počasí je tu proti Graskopu nádherné a slunce nás nutí ukrývat se ve stínu. Já s Milanem se ihned po stavbě stanu odebíráme do bazénu a relaxujeme. Odpoledne potom podnikáme menší okruh parkem a večer se vrháme mezi regály obchůdku se suvenýry v kempu. Mám v plánu si pořídit nějaký pořádný dalekohled, protože jejich ceny jsou tu velice příznivé. Prohlížím si všechny Pentaxy a Bushnelly se zvětšením 10x50 až mi nakonec prodavačka dělá báječnou nabídku. Kombinace dvou dalekohledů 10x50 a 8x25 za neuvěřitelných 580 ZAR, tedy asi 1400 Kč. Večer opět usedáme u společného grilování a se západem slunce jdeme spát. Brány Satary se ráno otevírají ve 4:30 a to je ten správný čas pro pozorování zvěře!

SOBOTA 26. LISTOPADU 2011, SATATA - KRUGER NP

Ve 4 ráno je budíček. Po hygieně ihned vyrážíme do parku. Jen tak tak stíháme východ slunce, který je v Africe téměř vždy kouzelný. Nejdříve je má informace o rychlosti východu slunce brána s úsměvem, ale když se pak celý kotouč během necelých dvou minut vyšplhá nad horizont, vidím jen otevřené pusy za zvuku cvakajících spouští fotoaparátů a videokamer.

Během dopoledne mám v plánu dorazit na vyhlídku u hranice s Mosambikem a po deváté hodině, kdy už slunce nesnesitelně pálí, bych rád dorazil zpět do kempu. Na vyhlídku přijíždíme před sedmou hodinou a cestou vidíme kromě pakoňů, zeber, buvolů a spousty ptactva ještě samici hyeny s asi čtyřmi mláďaty. Na vyhlídce pak v klidu snídáme a pozorujeme údolí pod námi. V dálce se pasou impaly, kudu a jiné antilopy, pod námi se občas objeví v korytě řeky nějaký kočkodan a nad stromy krouží orli a supi. Krásná podívaná. Mezi devátou a druhou hodinou jsme podle plánu v kempu. Na zvířata je beztak moc horko a polehávají ukrytá ve stínech akácií, takže je jejich hledání jen zbytečným plýtváním benzínu. Vychutnáváme si tedy slunce u bazénu v Sataře.

Odpoledne vyrážíme na další okruh parkem. Slunce je ubíjející. Na hlavním tahu parkem nacházíme spícího lva, ležícího asi 2-3 m od silnice. Jinak jsou zvířecí úlovky standartní.

Zbytek dne trávíme v kempu u bazénu, v krámku nebo nad čajem. Večer pak balíme všechny věci a venku necháváme jen stan a věci na spaní. Ráno je v plánu vyrazit hned s otevřením brány a dorazit do Letaby ještě před devátou, než začne být horko.

WWW.POAFRICE.COM

EXPEDIČNÍ DENÍK - JAR 2011

18.11. - 1.12.2011

NEDĚLE 27. LISTOPADU 2011, PŘEJEZD DO LETABY - KRUGER NP

Vstáváme krátce před 4 hodinou. Všichni se ubírají do kopelny a já se vrhám na balení. Během 15 minut mám sbalený celý stan a odebírám se za hygienou i já. V půl páté opouštíme Sataru a čeká nás asi 80km cesta do Letaby. Jen pár km od kempu spatřujeme na planině podél silnice kráčet skupinu asi dvou lvů se třemi lvicemi ve východu slunce. Je to nádherná podívaná, která se však fotoaparátem těžko zachycuje. Celou trasu mezi Satarou a Letabou lemují vyhlídky do krajiny. Mezi ty nejhezčí patří vyhlídky kolem koryta řeky Olifants, kde pozorujeme spousty hrochů a vodního ptactva. Sem tam se v dalekohledu objeví i krokodýl. Asi 15km před Letabou se rozhoduji pro sjetí z asfaltu a cestu podél koryta řeky Letaba. Její tok tu brzdí stará přehrada Engelhard Dam a podél cesty je velké množství míst pro pozorování života v jejím okolí. Před devátou přijíždíme do Letaby. Od mé poslední návštěvy se tu mnohé změnilo. Kráček je dvojnásobně větší a pro Day Visitors tu vznikl bazén se vstupem z venkovního parkoviště, takže nemusí zajíždět do kempu a mohou se při své cestě parkem osvěžit. Recepce se přesunula blíže k bráně a v jejím bývalém místě je muzeum.

Po příjezdu objednávám dvě noci a probíhá tradiční rituál - postavit stan, okouknout kráček a skočit do bazénu.

Odpoledne se rozhoduji podniknout krátký okruh podél Letaby. Na jeho trase se nachází několik přírodních i krytých vyhlídek na koryto řeky a nakonec se cesta vyšplhá na malou horu na hranici mezi JAR a Mosambikem, odkud je možné spatřit hráz přehrady Engelhard a Letabu vinoucí se plochou krajinou střední části Krugeru. Z vyhlídek pozorujeme spoustu hrochů. Takové množství jsem nečekal a jsem překvapený hlavně tím, kolik se jich ve dne pase v okolí řeky. Jsou jich celé desítky.

Kolem páté hodiny večer jsme již opět v kempu a vydáváme se do místní restaurace, která má vyhlídkovou terasu nad korytem řeky. Obsluha nás úspěšně asi 45 minut ignoruje, ale nakonec si dáváme opravdu výborné Fish & Chips a Steak & Egg. Spát jdeme opět už po sedmé hodině, abychom byli ráno s otevřením brány připraveni vyrazit. V noci k nám doléhají zvuky života v korytě řeky. Nejhlasitější řev patří hrochům.

PONDĚLÍ 28. LISTOPADU 2011, LETABA A MOPANI - KRUGER NP

V půl páté ráno opouštíme kemp a vydáváme se po asfaltu na sever. Mám v plánu dorazit až k obratníku kozoroha, který protíná Jihoafrickou republiku v jejím nejsevernějším cípu. Před kempem Mopani se rozhoduji pro malou odbočku ke korytu řeky. V jejím korytě se nic neděje, ale podél cesty se pase stádo asi pěti menších slonů.

Za další zatáčkou se vedle nás vynořuje slon, jakého jsem ještě neviděl. Střecha našeho MPV mu sahá sotva po břicho. Protože ani jeden z nás neočekával přítomnost toho druhého, tak dřív, než stačím zastavit a pořádně si ho prohlédnout, už se na nás rozebíhá. Podobných situací už jsem několik zažil, není třeba začít hned panikařit. Popojíždím tedy několik desítek metrů dál, doku slon nezastavuje a vyčkávám, zda se s tímhle stavem spokojí a nechá nás na pokoji.

WWW.POAFRICE.COM

EXPEDIČNÍ DENÍK - JAR 2011

18.11. - 1.12.2011

Byl starý a tvrdohlavý. Znovu se rozebíhá a mi opět ujíždíme. Třetí pokus už absolvovat nehodlám, a proto odjíždím až za zatáčku, kde se otáčím vyčkávám. Nepřibíhá, tak se mu vydávám naproti. Mohl klidně někde zahrnout z cesty mezi stromy a my bychom se tak mohli v klidu vrátit na asfalt, protože jinak bychom si zajeli po štěrkové cestě asi 20km. Byl starý, tvrdohlavý a ještě měl výdrž. Stál na silnici a zřejmě měl stejný plán. Absolvovali jsme tak ještě asi 100m couvání pronásledování rozzuřeným slonem, který na nás výstražně mával ušima a plácal chobotem. Pro ostatní to byl zřejmě slušný adrenalinový zážitek, já lituji především toho, že jsem musel řídit a nemám tak žádnou fotku toho zuřivce, který nakonec boj vzdává a vydává se za vodou k řece.

Cestou k obratníku potkáváme nádherného sedlatého čápa přímo vedle silnice a na kopci nedaleko cesty se objevuje krásný baobab. U obratníku se krátce fotíme (při všech pokusech o společnou fotku stojím v mraveništi, takže se jedná o velmi bolestivé focení a na žádné fotce tak nejsem zachycen v normální póze). Cestou zpět do Letaby se zastavujeme v kempu Mopani, obhlížíme suvenýry a hledáme osvěžení. Zbytek dne trávíme odpočinkem u bazénu a necháváme natankovat a kompletně vyčistit auto. Cena za umytí auta zvenku i zevnitř je tu neuvěřitelných 55 ZAR, tedy asi 130 Kč! Tisknu černochovi v ruční myčce do ruky storandovku a chvíli mě nevěřícně pozoruje, když nechci vrátit. Přišel bych si jako otrokář!

ÚTERÝ 29. LISTOPADU 2011, PŘEJEZD DO GRASKOPU

Ráno balíme naposledy stan. Tentokrát ovšem se vši pečlivostí, protože už ho musíme kompletně nacpat do originálního obalu, který se ukryje v mém kufru. Poté se vydáváme na poslední trasu parkem směrem k Phalaborwa Gate. Během večerního balení jsem si zahrabal permit pro vjezd do parku někam na dno kufru, takže se zde krátce zdržujeme ověřováním našeho pohybu po parku a poslední noci, abychom byli vypuštěni zpět do civilizace.

Cesta do Graskopu měří asi 250km a utíká jako voda. Před desátou hodinou už jsme opět v Panorama kempu a já vyřizuji pronájem zaboobované chaty. Ta je opravdu luxusní a jako jediná má tři ložnice a v obývací místnosti navíc krb.

Protože nám tentokrát počasí přeje, vydáváme se na druhý pokus návštěvy Three Rondavels. Výhledy jsou tentokrát úžasné. Na zpáteční cestě zastavujeme tedy opět i u The Pinnacle a George Falls. V Graskopu pak nakupujeme jídlo na vaření v komfortní kuchyňce naší chaty. Zbytek dne trávíme na terase s výhledem do kaňonu, focením okolí a především balením před odletem. Večer sedím nad mapou a zkoumám trasu návratu do Johannesburgu. Nakonec se mi podaří najít výhodnější trasu, kterou jsem sice zatím nikdy neabsolvoval, ale vypadá to, že bychom mohli ušetřit asi 150-200km.

WWW.POAFRICE.COM

EXPEDIČNÍ DENÍK - JAR 2011

18.11. - 1.12.2011

STŘEDA 30. LISTOPADU 2011, PŘEJEZD DO JOHANNESBURGU A ODLET Z JAR

Ráno vyklízíme chatu, odevzdáváme na recepci klíče a na druhý pokus se nám daří všechna zavazadla nacpat do kufru. Poté vyrážíme na letiště. S několika přestávkami nakonec před druhou hodinou odpoledne přijíždíme do Johannesburgu a míříme rovnou k letišti. Silnice tu všude procházejí rekonstrukcí a panuje tu tedy slušný bláznec. Jsem rád, když v hale vedle letiště v klidu předáváme auto a se zavazadly se přesouváme do odletové haly. Čeká nás tu sice asi 8 hodin do odletu letadla, ale ty trávíme návštěvou obchůdků, pozorováním letadel z vyhlídkové terasy, čtením a já se nakonec vydávám i na klidnou večerí do zdejší pizzerie. Ve 22:40 startuje náš Boeing 777 společnosti Emirates s dvaceti minutovým zpožděním nad noční Johannesburg a my se kocháme posledním pohledem na JAR.

Ve čtvrtek 1. Prosince 2011 se celá naše skupina dostala po přestupu v Dubai zpět do ČR. Celá cesta proběhla v pořádku, neměli jsme žádné těžkosti s autem, ubytováním ani kriminalitou. Během naší cesty jsme viděli vše, co jsme měli v plánu a dokonce i několik zajímavostí přibylo. Počasí vyšlo na jedničku, přestože nás asi dva dny navštívily dešťové přeháňky. Ujeli jsme 2628 km, projeli 6 nádrží, navštívili 3 národní parky a viděli mnoho přírodních zajímavostí JAR.